

Lietas Nr. C28311813
Lietas arhīva Nr. C-3118-13/9

SPRIEDUMS Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2013.gada 27.septembrī

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa, tiesnesis J.Stūrmanis rakstveida procesā Rīgā, Daugavgrīvas ielā 58, izskatīja civilietu akciju sabiedrības „Latvenergo” maza apmēra prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2013.gada 28.martā Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā saņemts akciju sabiedrības (turpmāk - AS) „Latvenergo” (turpmāk arī prasītājs) maza apmēra prasības pieteikums pret /pers. A/ (turpmāk arī atbildētāja) par parāda piedziņu, kurā norādīts, ka saskaņā ar 2009.gada 18.jūnijā starp prasītāju un atbildētāju noslēgto līgumu Nr.1011614659, atbildētājas mājai/adrese/, tika piegādāta elektroenerģija.

Saskaņā ar līguma 2.2.1.punktu atbildētājai bija pienākums katru mēneša 1.datumā nolasīt komercuzskaites mērāparātu rādījumus, izrakstīt rēķinu par izlieto un pilnā apmērā apmaksāt līdz tā paša mēneša beigām, kā arī apmaksāt kavējuma naudu, ja maksājums nav veikts termiņā.

Atbildētāja nav pilnībā norēķinājusies par patērēto elektroenerģiju, kā rezultātā par laika posmu no 2010.gada 1.augusta līdz 2011.gada 22.martam ir izveidojies neapmaksāts elektroenerģijas uzkrājums par kopējo summu Ls 369.

Līguma 3.2.3.punkts nosaka, ka rēķina apmaksas kavējuma gadījumā atbildētājs par katru nokavēto apmaksas dienu maksā līgumsodu 0,15% apmērā no parāda summas.

Pamatojoties uz 21.07.2009. MK noteikumu Nr.793 „Elektroenerģijas tirdzniecības un lietošanas noteikumi” 29., 31.punktu, 29.11.2011. MK noteikumu Nr.914 „Elektroenerģijas tirdzniecības un lietošanas noteikumi” 27., 29., 32.punktu, Līguma 2.2.1., 3.2.4., 5.5., 5.6.punktu, Civillikuma 1587., 1759., 1763., 1765., 1770., 1775., 1779., 1811., 2021., 2007., 2109.pantu, Civilprocesa likuma 26.pantu, 33.panta otro daļu, 39.panta pirmās daļas 5.punktu, 40.panta pirmo daļu, 41.panta pirmo daļu, prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājas par labu AS „Latvenergo” parādu Ls 369 apmērā, līgumsodu Ls 298,34 par laika periodu no 2011.gada 26.maija līdz 2012.gada 15.novembrim, samaksāto valsts nodevu Ls 100,10 un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 3,30, kopā Ls 770,74.

2013.gada 4.aprīlī saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.²¹pantu atbildētājai uz deklarēto dzīvesvietu nosūtīts prasības pieteikuma noraksts un paskaidrojumu veidlapa rakstveida paskaidrojumu iesniegšanai līdz 2013.gada 3.majam, izskaidrojot tiesības.

Atbildētāja rakstveida paskaidrojumus par prasību tiesā nav iesniegusi.

Civilprocesa likuma 250.²⁵panta pirmā daļa paredz, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā.

Par lietas izskatīšanas datumu rakstveida procesā pusēm paziņots 2013.gada 22.maijā.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliedz pieņemt pienākumu izpildīt apsolīto un ne darījuma sevīšķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atļūdzinot otrai zaudējumus.

Lietā noskaidrots, ka ar 2009.gada 18.jūnijā starp prasītāju un atbildētāju noslēgto līgumu Nr.1011614659, atbildētājas mājai/adrese/, tika piegādāta elektroenerģija.

No lietas materiāliem pievienotā rēķina Nr.200530046923, redzams, ka atbildētājai izveidojies parāds par patērēto elektroenerģiju Ls 369 apmērā.

2012.gada 20.jūlijā atbildētājai nosūtīts brīdinājums par aprēķinātā parāda Ls 369 apmērā samaksu līdz 2012.gada 10.augustam.

Saskaņā ar Civillikuma 2107.pantu ar piegādes līgumu piegādātājs apņemas piegādāt pasūtītājam noteiktu lietu par zināmu cenu. Civillikuma 2109.pants nosaka – kad piegādātājs pieprasīto lietu piegādājis, līdzēju tiesiskās attiecības apspriežamas pēc pirkuma līguma noteikumiem. Savukārt Civillikuma 2033.pants paredz pircēja pienākumu samaksāt pirkuma maksu.

No lietas materiāliem izriet un tiesai nav pamata apšaubīt, ka prasītājs no savas puses pielīgās saistības ir izpildījis, strīda par to lietā nav.

Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa nosaka, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse. Savukārt saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Tiesā atzīst, ka prasītājs ir pierādījis tiesai faktus, uz kuriem tas pamatojis savu prasījumu, tādējādi no atbildētājas par labu prasītājam piedzenams parāds Ls 369 apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību, tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi, savukārt saskaņā ar 1720.pantu kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

Līguma 3.2.4.punkts nosaka, ka rēķina apmaksas kavējuma gadījumā atbildētājs par katru nokavēto apmaksas dienu maksā līgumsodu 0,15%

apmērā no parāda summas.

No lietas materiāliem pievienotā līgumsoda aprēķina redzams, ka prasītājs aprēķinājis līgumsodu par laika periodu no 2011.gada 26.maija līdz 2012.gada 15.novembrim Ls 298,34 apmērā.

Izvērtējot līgumsoda apmēru, tiesa ņem vērā judikatūru, to starpā, Augstākās tiesas Senāta 2008.gada 14.maija spriedumā lietā Nr.SKC-212 izteiktās atziņas par līgumsoda samērīguma un taisnīguma izvērtēšanu. Minētajā spriedumā Senāts ir norādījis, ka līgumsodam ir sodīšanas un zaudējumu atlīdzināšanas funkcija, un tiesiskajās attiecībās, sakarā ar sodoša rakstura tiesisko līdzekļu piemērošanu, par vispārējo principu tiesības ir atzīstams soda samērīguma princips. Senāts norādīja, ka „jautājums par līgumsoda samērīgumu un taisnīgumu konkrētos apstākļos ir tāds jautājums, kas sakarā ar likuma tieša norādījuma trūkumu ir izlemjams pēc tiesas ieskata saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.panta norādīto taisnības apziņu un vispārīgiem tiesību principiem”.

Līguma 3.2.4.punktā paredzētajam līgumsodam ir izteikti sodošs raksturs, ņemot vērā tā apmēru un apstākli, ka līgumsoda pieaugums ar līguma noteikumiem netiek aprobežots, tai skaitā, nav aprobežots ar prasītāja iespējamiem zaudējumiem. Prasītājs nav norādījis uz jebkādiem zaudējumiem, kas tam būtu cēlušies no atbildētāja saistību izpildes nokavējuma. Līdz ar to pēc lietā esošiem pierādījumiem tiesa nevar secināt, ka līgumsods Ls 298,34 apmērā ir proporcionāls un samērīgs ar prasītājam nodarītajiem zaudējumiem. Pie šādiem apstākļiem līgumsoda kopējais apmērs, ko prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājas Ls 298,34 apmērā, ir nesamērīgi liels un ir pretrunā ar labas ticības principu.

Tiesa atzīst, ka līgumsods par maksājumu kavējumu, ievērojot taisnīguma un samērīguma principus, būtu aprobežojams, konkrētajā gadījumā atzīstot, ka atbildētājai ir pienākums samaksāt līgumsodu Ls 37 apmērā. Tiesa uzskata, ka šādā apmērā prasība par līgumsoda piedziņu ir apmierināma, bet pārējā daļā, par summu Ls 261,34, prasība par līgumsoda piedziņu ir noraidāma kā nepamatota un netaisnīga.

Civilprocesa likuma 195.pants nosaka, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus, minot arī to apmēru. Tādējādi tiesa atzīst, ka prasītājam nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja likumiskos procentus 6% gadā no nenomaksātās parāda pamatsummas, jo saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu gadījumos, kad likums noteic aprēķināt likumiskos procentus, tas nolikts pa seši no simta gadā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus, proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram. Tādējādi no atbildētājas par labu prasītājam piedzenami tā samaksātie tiesas izdevumi proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram - valsts nodeva Ls 60,90, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 3,30, apmērā, kopā Ls 64,20.

Ievērojot Civilprocesa likuma 204¹.panta noteikumus, atbildētājai nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41., 97., 189.-193., 195., 204.¹, 250.²⁵, 250.²⁷ pantu, tiesa
n o s p r i e d a

Prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu AS „Latvenergo”, reģistrācijas Nr.40003032949, parādu Ls 369 (trīs simti sešdesmit deviņi lati) apmērā, līgumsodu par laika periodu no 2011.gada 26.maija līdz 2012.gada 15.novembrim pēc 2009.gada 18.jūnija līguma Nr. 1011614659, Ls 37 (trīsdesmit septiņi lati) apmērā, kā arī tiesas izdevumus Ls 64,20 (sešdesmit četri lati, 20 santīmi) apmērā, pavisam kopā Ls 470,20 (četri simti septiņdesmit lati, 20 santīmi).

Prasību daļā par līgumsoda piedziņu Ls 261,34 apmērā noraidīt.

Noteikt AS „Latvenergo”, reģistrācijas Nr.40003032949, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei /izsoles dienai/ saņemt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, likumiskos 6 % (seši procenti no simta) gadā no parāda pamatsummas (Ls 369).

Noteikt /pers. A/, personas kods /personas kods/, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas datuma - 2013.gada 27.septembra - Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamentam, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā.

Tiesnesis

J.Stūrmāns